

Πάσχα



**Το Πάσχα είναι η μεγαλύτερη
γιορτή των ορθόδοξων χριστιανών
και η πιο πλούσια σε έθιμα.**

**Ο όρος Πάσχα προέρχεται από το
αραμαϊκό «πασ'ά» και το εβραϊκό
«πεσάχ» (= διάβαση)**



Εβραϊκό Πάσχα

Το Πάσχα αποτελούσε ανάμνηση της εξόδου από τη δουλεία της Αιγύπτου υπό την ηγεσία του Μωυσή μέσω θεϊκής παρέμβασης. Αυτό ήταν και το γεγονός, που έδωσε στο Πάσχα την οριστική του σημασία. Σύμφωνα με την Έξοδο, κάθε αρχηγός οικογένειας θυσίαζε ένα αρσενικό πρόβατο στο ναό των Ιεροσολύμων, το οποίο έψηναν αργότερα με τον όρο να το φάνε όλο το ίδιο βράδυ. Το αίμα του το έβαζαν ως ένδειξη προστασίας στην είσοδο κάθε σπιτιού.

Το βράδυ άπλωναν στο τραπέζι όλα τα φαγητά (αρνί, πικρίδες [= πικρά χόρτα], άζυμα, βάμμα). Στη συνέχεια οι πιο γέροι της οικογένειας διηγούνταν όλη την ιστορία της δουλείας και της απελευθέρωσης από την αιγυπτιακή σκλαβιά και εξηγούσαν το συμβολισμό κάθε φαγητού στο τραπέζι. Κόκκινα έβαφαν τα αυγά τη Μ. Πέμπτη. Κατά τη διάρκεια του Πάσχα έδιναν επίσης χάρη σε έναν κατάδικο, συνήθεια που μάλλον εισήγαγαν οι Ρωμαίοι.



Ο εορτασμός του Πάσχα για τους χριστιανούς γίνεται την Κυριακή μετά την πρώτη πανσέληνο του Μαρτίου (της εαρινής ισημερίας).

Έτσι οι χριστιανοί, ξεχωριστά και αντίθετα από τους Εβραίους, γιορτάζουν τη σταύρωση και ανάσταση του Χριστού και το πέρασμα από το θάνατο στη ζωή.

Το Πάσχα διαρκεί δύο εβδομάδες: από την Κυριακή των Βαΐων (συμβολίζει την είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα) ως την Κυριακή του Θωμά.



**Η τελευταία μέρα της Σαρακοστής είναι το Σάββατο του
Λαζάρου. Ο Λάζαρος ήταν ένας πολύ καλός φίλος του Χριστού
και η ανάστασή του από τον Χριστό ήταν ένα σημάδι για την
δική Του Ανάσταση μετά από μία εβδομάδα.**



Κυριακή των Βαΐων

Η Κυριακή μετά το Σάββατο του Λαζάρου είναι η Κυριακή των Βαΐων. Πρόκειται για την πρώτη ημέρα της Μεγάλης Εβδομάδας.



Ημέρα αφιερωμένη στην είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ. Όπως μας αναφέρουν οι Ευαγγελιστές, την επόμενη ημέρα της αναστάσεως του Λαζάρου, ο Ιησούς ζήτησε από τους μαθητές του, να του βρουν ένα γαϊδουράκι. Πάνω σε αυτό σκόπευε να πάει στην Ιερουσαλήμ.

Εκείνες τις ημέρες είχε μαζευτεί πολύς κόσμος στην πόλη, για τον εορτασμό του Εβραϊκού Πάσχα. Το Εβραϊκό Πάσχα ήταν γιορτή που γινόταν σε ανάμνηση της απελευθέρωσης των Εβραίων από τους Αιγύπτιους. Πάνω στο γαϊδουράκι, λοιπόν, εισήλθε ο Ιησούς στην Ιερή Πόλη. Ο λαός είχε ήδη μάθει για την Ανάσταση του Λαζάρου, αφού η Βηθανία απήχε μόλις 2,5 χιλιόμετρα από την Ιερουσαλήμ. Τόσο το θαύμα στην Βηθανία, όσο και η υπόλοιπη «δράση» του Ιησού, οδήγησαν τον λαό να τον υποδεχθεί όπως όριζε το εθιμοτυπικό της υποδοχής βασιλέων. Έστρωσαν κλαδιά (βάγια στα εβραϊκά) φοινίκων στους δρόμους από όπου περνούσε ο Χριστός με το γαϊδουράκι και Τον επευφημούσαν τραγουδώντας «Ωσαννά ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ».



Από τα βάρια, πήρε το όνομα της η ημέρα αυτή. Με την είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ ξεκινά το Θείο Δράμα. Επειδή όμως ταυτόχρονα γιορτάζεται η είσοδος του ως Βασιλέας στην Ιερουσαλήμ, η Εκκλησία καλεί τους πιστούς να γιορτάσουν καταλύοντας την νηστεία και επιτρέποντας την βρώση ψαριών.

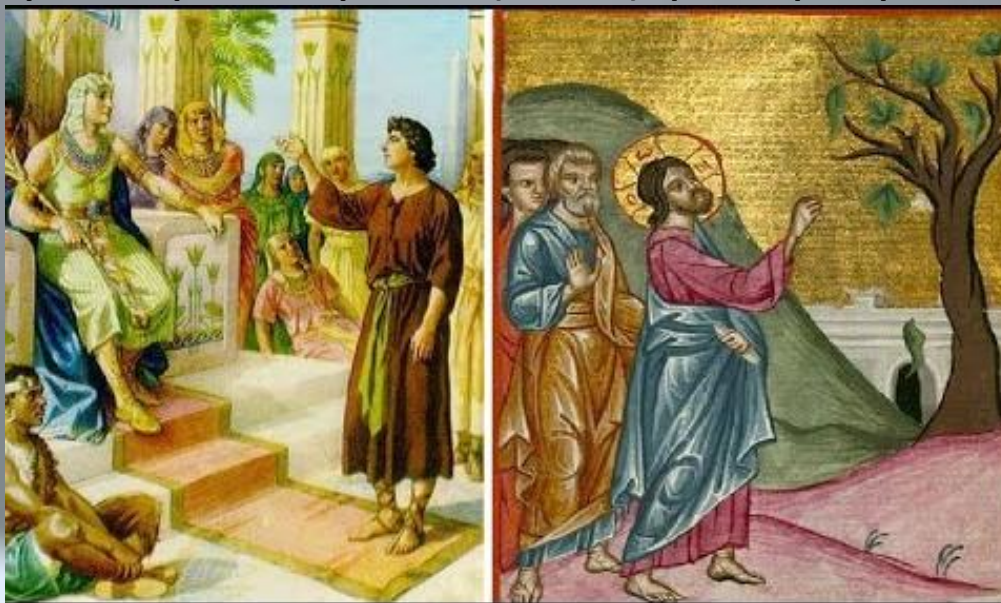
Στις μέρες μας, την Κυριακή των Βαΐων, όλες οι εκκλησίες στολίζονται με βάρια. Επειδή στον ελλαδικό χώρο οι φοίνικες δεν απαντώνται συχνά, για τον στολισμό χρησιμοποιούνται κλαδάκια δάφνης, ιτιάς, ελιάς ή μυρτιάς. Τα κλαδάκια αυτά μετά το πέρας της λειτουργίας, μοιράζονται στους πιστούς. Ο λαός μας πιστεύει ότι τα βάρια αυτά, έχουν ιαματικές και αποτρεπτικές για το κακό ιδιότητες.



Μεγάλη Δευτέρα



Η **Μεγάλη Δευτέρα** είναι αφιερωμένη στη μνήμη του Ιωσήφ του Πάγκαλου, στο πρόσωπο του οποίου οι χριστιανοί θυμούνται τον ίδιο το Χριστό που φθονήθηκε, πουλήθηκε, βασανίστηκε και θανατώθηκε για να αναστηθεί τελικά ένδοξα και να θρέψει τους πιστούς με τον άρτο της ζωής. Ακόμη στην άκαρπη συκιά, που την καταράστηκε ο Χριστός και ξεράθηκε μ' ένα του λόγο.



Ο Ιωσήφ ήταν ο μικρότερος υιός του Ιακώβ ο οποίος όμως διώχθηκε από τα αδέρφια του λόγω της ενάρετης ζωής του και αρχικά τον έριξαν σ' ένα λάκκο και προσπάθησαν να εξαπατήσουν το πατέρα τους χρησιμοποιώντας ένα ματωμένο ρούχο ότι δήθεν τον κατασπάραξε κάποιο θηρίο. Αφού δεν μπόρεσαν να εξαπατήσουν τον πατέρα τους, τον πούλησαν σε εμπόρους, οι οποίοι με την σειρά τους τον πούλησαν στον αρχιμάγειρα του βασιλιά της Αιγύπτου, τον Φαραώ Πετεφρή. Κάποτε ο Φαραώ είδε ένα παράξενο όνειρο και ζήτησε έναν ερμηνευτή. Ο Ιωσήφ ερμήνευσε ότι θα έλθουν στη χώρα επτά χρόνια ευφορίας και επτά ακαρπίας και λιμού. Ο Φαραώ ευχαριστημένος και ενθουσιασμένος από τη σοφία του, έδωσε στον Ιωσήφ αξιώματα. Ο Ιωσήφ διαχειρίσθηκε άριστα την εξουσία και φρόντισε στα δύσκολα χρόνια του λιμού τον λαό. Στα πρόθυρα του λιμού τα αδέρφια του που τον είχαν φθονήσει φανερώθηκαν μπροστά του ζητώντας βοήθεια. Εκείνος όχι μόνο δεν τους κρατούσε κακία, αλλά αντιθέτως τα συγχώρεσε και τα προσκάλεσε μόνιμα στην Αίγυπτο μαζί με τους γονείς του.



Στην λειτουργία της Μεγάλης Δευτέρας, περιλαμβάνεται και η ιστορία της

«Καταραθείσης και Ξηρανθείσης Συκής».

Ο Χριστός περπατώντας στους δρόμους της Ιερουσαλήμ, την επομένη ημέρα της εισόδου του, είδε μια εύρωστη συκιά με παχύ φύλλωμα. Την πλησίασε με σκοπό να κόψει ένα σύκο. Η συκιά όμως δεν είχε καθόλου καρπούς.

Τότε ο Ιησούς είπε απευθυνόμενος στο δέντρο:

«Μηκέτι εκ σου καρπός γένηται εις τον αιώνα και εξηράνθη παραχρήμα η συκή».

Η συκιά την ίδια στιγμή ξεράθηκε. Γι' αυτό λέγεται «Καταραθείσα», δηλαδή καταραμένη και «Ξηρανθείσα», δηλαδή ξεραμένη.

Η ιστορία της άκαρπης συκιάς συμβολίζει την Συναγωγή των Εβραίων της εποχής και την ζωή του Ισραηλιτικού λαού που ήταν φαινομενικά ενάρετοι, αλλά πρακτικά άκαρποι από καλά έργα.

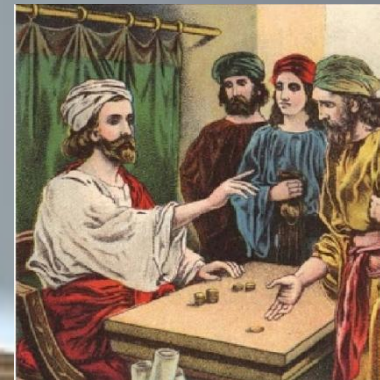
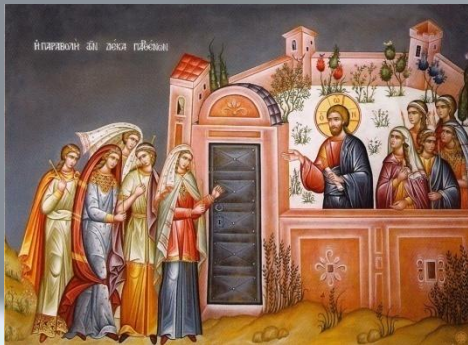


Μεγάλη Τρίτη



Η **Μεγάλη Τρίτη** είναι αφιερωμένη αφενός στη μνεία του ιερού ευαγγελίου που αναφέρεται στη δριμύτατη καταγγελία του Ιησού κατά των θρησκευτικών αρχηγών του Ισραήλ, των Γραμματέων και των Φαρισαίων, και αφετέρου στην παραβολή των δέκα παρθένων.

Στον Όρθρο διαβάζεται από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου η καταδίκη των Φαρισαίων. Στην Ακολουθία συνεχίζεται η ανάγνωση από το Ευαγγέλιο του Ματθαίου όπου γίνεται λόγος για το **Τέλος**. Γι' αυτό μιλούν και οι δύο παραβολές της ημέρας.



Η πρώτη αποτελεί την **παραβολή των δέκα παρθένων**, αναφέρει δηλαδή πέντε φρόνιμες και πέντε μωρές παρθένες, οι οποίες περιμένουν τον Νυμφίο (τον γαμπρό δηλαδή), να έρθει να παραλάβει κάθε νύφη. «Πέντε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι» και είχαν πάρει μαζί με τα λυχνάρια τους και αρκετό λάδι, «πέντε ήσαν μωραί», τα λυχνάρια τους έσβησαν, καθώς δεν είχαν προνοήσει για το λάδι και έτσι δεν έγιναν δεκτές στο γαμήλιο δείπνο.



Η άλλη παραβολή είναι εκείνη των ταλάντων, που μας διδάσκει να είμαστε εργατικοί και να καλλιεργούμε τα πνευματικά μας χαρίσματα, μεριμνώντας για την αύξηση τους.

Το βράδυ ψάλλεται ο όρθρος της Μεγάλης Τετάρτης όπου είναι αφιερωμένη στην αμαρτωλή γυναίκα που μετανιωμένη αλείβει τα πόδια του Κυρίου με μύρο, και συγχωρείται για τα αμαρτήματά της, καθώς επιδεικνύει μεγάλη αγάπη και πίστη στον Κύριο, ενώ ψάλλεται ένα από τα πιο γνωστά και δημοφιλή τροπάρια της θρησκευτικής υμνολογίας, για την «εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσης γυναικός», **τροπάριο της Κασσιανής.**



Μεγάλη Τετάρτη



Η Μεγάλη Τετάρτη είναι αφιερωμένη στην μετάνοια, την προδοσία ενώ σηματοδοτεί και την αρχή του τέλους για τον Ιησού με τον Μυστικό Δείπνο. Την ημέρα αυτή η Εκκλησία είναι ανοιχτή από το πρωί καθώς τελείται ο εσπερινός της Μεγάλης Τετάρτης και η Θεία Λειτουργία. Κατά την διάρκεια της σημερινής ημέρας αναφέρεται η μετάνοια και η μεταστροφή της πόρνης που άλειψε με μύρο τα πόδια του Ιησού, ο Μυστικός Δείπνος, δηλαδή η παράδοση της Θείας Ευχαριστίας, η προσευχή του Χριστού στο Όρος των Ελαίων και η προδοσία του Ιούδα.



Σύμφωνα με το ευαγγέλιο του Ιωάννη, ο Ιησούς προσκλήθηκε σε δείπνο στο σπίτι του Σίμωνος που ανήκε στην τάξη των Φαρισαίων. Επίσης στην πόλη βρισκόταν μία πόρνη, που μόλις έμαθε ότι ο Ιησούς ήρθε στην πόλη, θέλησε να μάθει σε ποιο σπίτι ήταν προκειμένου να τον συναντήσει. Ενώ ο Ιησούς έτρωγε και συζητούσε με τους υπόλοιπους παρευρισκόμενους, μπήκε ξαφνικά στο σπίτι η γυναίκα, κρατώντας στα χέρια της αλαβάστρινο δοχείο γεμάτο με μύρο. Προχώρησε στο μέρος του Ιησού και αφού στάθηκε πίσω του, γονάτισε και άρχισε να κλαίει και να οδύρεται γοερά. Η γυναίκα άνοιξε το δοχείο και άρχισε να ρίχνει μύρο και να πλένει τα πόδια του Ιησού, ενώ ταυτόχρονα έπεφταν τα δάκρυα της, που έτρεχαν σαν ποτάμι από τα μάτια της. Αφού άδειασε το δοχείο ξέπλεξε τα μαλλιά της και σκούπισε με αυτά τα πόδια του Ιησού, ενώ τα φιλούσε αδιάκοπα.

Αμέσως ο Ιησούς γύρισε προς την γυναίκα και της είπε: «Σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου». Έπειτα όλοι οι παραβρισκόμενοι άρχισαν να διερωτώνται ποιος είναι αυτός που μπορεί να συγχωρέσει αμαρτίες και ο Χριστός γύρισε ξανά προς την γυναίκα και της είπε: «Η πίστη σου σε έσωσε, πήγαινε στο καλό».



Η παράδοση της Εκκλησίας χρησιμοποιεί το συγκεκριμένο περιστατικό, συγκρίνοντας τη μετάνοια της γυναίκας με το ολίσθημα του Ιούδα και παραλληλίζει τις δύο ψυχικές καταστάσεις. Η γυναίκα ελευθερώνεται από την αμαρτία και μετανοεί, ενώ ο Ιούδας αιχμαλωτίζεται από τη φιλαργυρία και αποχωρίζεται απ' το Θεό.

Νωρίς το απόγευμα ψάλλεται η Ακολουθία του Ευχελαίου. Ο ιερέας χρίει τους πιστούς με Μύρο, που είναι η απτή απόδειξη της Χάριτος του Θεού, προκειμένου να συγχωρηθούν οι αμαρτίες τους.



Μεγάλη Πέμπτη



Η Μεγάλη Πέμπτη, η ιερή μέρα κατά την οποία εορτάζεται ο Μυστικός Δείπνος του Ιησού Χριστού με τους 12 Αποστόλους.

Τα Δώδεκα Ευαγγέλια περιγράφουν την πορεία του Ιησού προς τον Γολγοθά. Τον Μυστικό Δείπνο, το δάκρυ και την ανθρώπινη αδυναμία στους κήπους της Γεσθημανής, την προδοσία του από τον Ιούδα, την σύλληψη, την δίκη, τα βασανιστήρια, την Σταύρωση.

Το βράδυ τελείται ο όρθρος της Μεγάλης Παρασκευής, στον οποίο αναπαριστάται το Θείο Δράμα της Σταύρωσης και διαβάζονται τα 12 ευαγγέλια (12 διαφορετικά αποσπάσματα από τα τέσσερα Ευαγγέλια της Εκκλησίας), που περιγράφουν τα γεγονότα από τη σύλληψη έως και την ταφή του Χριστού. Ανάμεσα στο 5ο και το 6ο Ευαγγέλιο ψάλλεται το αντίφωνο «Σήμερα κρεμάται επί ξύλου...» και ο Εσταυρωμένος λιτανεύεται από τους ιερείς.



Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...
Σήμερον κρεμάται επί ξύλου,
ο εν ύδασι την γην κρεμάσας.
Στέφανον εξ ακανθών περιτίθεται,
ο των αγγέλων βασιλεύς.
Ψευδή πορφύραν περιβάλλεται
ο περιβάλλων τον ουρανόν εν νεφέλαις.
Ράπισμα κατεδέξατο,
ο εν Ιορδάνη ελευθέρωσας τον Αδάμ.
Ήλοις προσηλώθη,
ο Νυμφίος της Εκκλησίας.
Λόγχη εκεντήθη, ο Υιός της Παρθένου.
Προσκυνούμεν σου τα Πάθη, Χριστέ.
Δείξον ημίν και την ένδοξόν σου Ανάστασιν.

Είναι η στιγμή, περίπου στις 9 το βράδυ, όπου σε όλες τις εκκλησίες της χώρας θα σβήσουν τα φώτα. Η πομπή της σταύρωσης υπό το αμυδρό φως των κεριών θα κινηθεί με αργό και σταθερό ρυθμό προς το κέντρο των ναών, διαπερνώντας το πλήθος των πιστών.

Το Θείο πάθος σχεδόν κορυφώνεται...



Τα 12 Ευαγγέλια της Μεγάλης Πέμπτης συγκροτούνται κυρίως από περικοπές των Ευαγγελίων του Ιωάννη και του Ματθαίου.

Εν περιλήψει τα 12 Ευαγγέλια:

Τελευταίες νουθεσίες του Ιησού στους μαθητές του... «Αγαπάτε Αλλήλους».

Ο τελευταίος αποχαιρετισμός. Προσευχή του Ιησού. Προδοσία του από τον Ιούδα. Σύλληψη του Ιησού και μεταφορά του «Από τον Άννα στον Καϊάφα». Δίκη του Ιησού από τους Αρχιερείς. Άρνηση Πέτρου («Πριν αλέκτορα φωνήσαι, τρις απαρνήση με»).

Ο Ιησούς ενώπιον του Πιλάτου, στο Πραιτώριο. Προσπάθεια του Πιλάτου να απελευθερώσει τον Κύριο, αλλά εμπρός στην αποφασιστικότητα των Φαρισαίων υποχωρεί. «Βαραβάν ή Χριστόν;». Ο Πιλάτος «Νίπτει τας χείρας του». Ο Ιούδας μεταμελείται και επιστρέφει τα «τριάκοντα αργύρια» στους Αρχιερείς, οι οποίοι τα έβαλαν στον «Κορβανά» (ταμείο του Ναού). Απαγχονισμός Ιούδα. Πορεία του Ιησού προς τον Γολγοθά και Σταύρωσή του με δύο ληστές. Ο Ιησούς αφήνει το πνεύμα επί του Σταυρού. Μεταμέλεια του ενός ληστή, που ζητά από τον Κύριο να τον θυμηθεί στη βασιλεία των Ουρανών. Ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας ζητά από τον Πιλάτο το Σώμα του για να το θάψει. Ταφή του Ιησού και σφράγιση του Τάφου του από τους Αρχιερείς και Φαρισαίους.



Στις εκκλησίες, όλο το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης μέχρι το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, παραμένουν κυρίως γυναίκες οι οποίες «μοιρολογούν», ψάλλοντας ύμνους, τον Χριστό. Σε πολλά μέρη, προετοιμάζουν τον στολισμό του Επιταφίου κατά την διάρκεια της νύχτας αυτής.

Στα σπίτια των Χριστιανών, την Μεγάλη Πέμπτη, βάζονται τα κόκκινα αυγά. Για τον λόγο αυτό, η ημέρα λέγεται και Κόκκινη Πέμπτη ή Κοκκινοπέφτη.

Εκτός από τα αυγά, την μέρα αυτή, φτιάχνονται τα πασχαλινά κουλούρια και τα τσουρέκια. Σε πολλές περιοχές της Ελλάδας, οι Χριστιανοί κρεμούν κόκκινα πανιά στα παράθυρα των σπιτιών τους.

Από την αρχαιότητα το αυγό συμβολίζει την αναγέννηση της ζωής και το κόκκινο το αίμα του Χριστού.



Μεγάλη Παρασκευή



Είναι μέρα απόλυτου πένθους για όλη την Χριστιανοσύνη, απόλυτης αργίας και νηστείας, η μέρα που γίνεται η κορύφωση του Θείου Δράματος, όπου κορυφώνονται τα Πάθη του Χριστού και γίνεται η σταύρωση του Χριστού το ξημέρωμα τις ίδιας μέρας. Την Ενάτη Ωρα της ημέρας λέγεται το «Τετέλεσται». Η θεία ψυχή του Ιησού Χριστού κατεβαίνει στον Άδη. Το «Πρωτευαγγέλιο», η πρώτη χαρμόσυνη υπόσχεση του Θεού στους πεσμένους Προπάτορες, αρχίζει να εκπληρώνεται.

Μέχρι λίγο πριν τις 11:00 το πρωί τελείται η λειτουργία των Μεγάλων Ωρών όπου οι γυναίκες μοιρολογούν και κλαίνε για τον Χριστό ενώ άλλοι προσκυνούν και αποτείνουν φόρο τιμής στον σταυρωθέντα Χριστό. Απ' τα ξημερώματα τις ίδιας μέρας ετοιμάζεται ο επιτάφιος και τελείται ολονυχτία στις περισσότερες εκκλησίες της Ελλάδας. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας ο Χριστός αποκαθλώνεται και τοποθετείται στον Επιτάφιο όπου θα γίνει η περιφορά του το βράδυ.





Το Σάββατο, αφού συγκεντρώθηκαν οι αρχιερείς και οι φαρισαίοι στο Πόντιο Πιλάτο, τον παρακάλεσαν να ασφαλίσει τον τάφο του Ιησού για τρεις ημέρες διότι, καθώς έλεγαν, «έχουμε υποψία μήπως οι μαθητές Του, αφού κλέψουν την νύχτα το ενταφιασμένο Του σώμα κηρύξουν έπειτα στο λαό ως αληθινή την ανάσταση την οποία προείπε ο πλάνος εκείνος, όταν ακόμη ζούσε και τότε θα είναι η τελευταία πλάνη χειρότερη της πρώτης».

Αφού είπαν αυτά στον Πόντιο Πιλάτο και αφού πήραν την άδεια του, έφυγαν και σφράγισαν τον τάφο τοποθετώντας εκεί για ασφάλεια του κουστωδία, δηλαδή στρατιωτική φρουρά.



Μεγάλο Σάββατο



Το **Μεγάλο Σάββατο** είναι η τελευταία μέρα της Μεγάλης Εβδομάδας.

Τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σαββάτου προς Κυριακή του Πάσχα εορτάζεται κατά το ορθόδοξο τυπικό η Ανάσταση του Χριστού. Είναι το μόνο Σάββατο του χρόνου κατά το οποίο νηστεύεται και το λάδι.

Το πρωί τελείται στις εκκλησίες η Θεία Λειτουργία της Πρώτης ανάστασης. Η ακολουθία έχει αναστάσιμο και πανηγυρικό χαρακτήρα.

Είναι η λεγομένη **Πρώτη Ανάσταση**, δηλαδή το προανάκρουσμα της Αναστάσεως που μεταδίδουν οι ύμνοι και της προσμονής της λυτρώσεως όλης της κτίσεως από την φθορά και τον θάνατο.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου γιορτάζουμε «την θεόσωμον ταφήν» και «την εις άδου κάθοδον», δηλαδή την ταφή του Κυρίου και την κάθοδο Του στον Άδη, όπου κήρυξε σε όλους τους νεκρούς. Βέβαια, η ταφή έγινε τα απόγευμα της Μ. Παρασκευής, ωστόσο η Εκκλησία έκρινε ορθό να αφιερώσει ιδιαίτερη μέρα προς τιμήν και μελέτη του μυστηριώδους αυτού γεγονότος.



Στην Ελλάδα η Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως γίνεται το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου. Κατά την διάρκεια της Λειτουργίας, λίγο πριν τα μεσάνυχτα, όλα τα φώτα της εκκλησίας σβήνουν και πέφτει παντού σκοτάδι. Στις 12 ακριβώς ο ιερέας προβάλλει στην Ωραία Πύλη, κρατώντας σε κάθε χέρι από μία δεσμίδα τριάντα τριών κεριών με το Άγιο Φως, ψάλλοντας το «Δεύτε λάβετε Φως...».

Στην συνέχεια ιερείς, ψάλτες και πιστοί βγαίνουν στο περίβολο της εκκλησίας όπου γίνεται η ανάγνωση του Ευαγγελίου της Αναστάσεως και ψάλλεται το «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος».

Μετά την Ανάσταση, οι πιστοί μεταφέρουν στο σπίτι τους το Άγιο Φως και κάνουν το σχήμα του σταυρού πάνω από την κεντρική πόρτα για καλή τύχη. Το σπάσιμο των κόκκινων αυγών και η παραδοσιακή «μαγειρίτσα» είναι μερικά από τα έθιμα της Ανάστασης.



Το απόγευμα της Κυριακής του Πάσχα γίνεται η «Δεύτερη Ανάσταση» και το Ευαγγέλιο της Ανάστασης διαβάζεται σε πολλές γλώσσες.

Αυτή είναι η «Λειτουργία της Αγάπης» και εκφράζει το γεγονός ότι το μήνυμα της Ανάστασης του Χριστού μεταδίδει τη λυτρωτική του δύναμη σε όλο τον κόσμο.

